

13de JAARGANG, NR. 243
14 SEPTEMBER 2015

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

5 JAZZ OP DE PLAAT

Drifter, Manuel Hermia, Jasper van 't Hof, Hugh Coltman, Jeroen van Vliet, LG JazzCollective, Kapok, Ivo Neame e.a.

12 JAZZ OP DE PLANKEN

Jazz Middelheim,
ZomerJazzFietsTour.

EN VERDER:

16 New York Calling (Roos Plaatsman)

17 Zwerven o/d globe (Mike del Ferro)

21 Jazz in Beeld

JAZZFLITS 244

staat **5 OKTOBER** op

<http://www.jazzflits.nl>

JAZZFLITSEN

Zangeres Robin McKelle tijdens Jazz Middelheim 2015. (Foto: Jos L Knaepen)

'Jazz Middelheim trekt voornamelijk hoogopgeleiden'

Tien bezoekers sprak een journalist van de Belgische krant Het Nieuwsblad tijdens het festival Jazz Middelheim aan. Lukraak en met de vraag welke opleiding ze hadden genoten. Slechts één van hen had geen opleiding in het hoger onderwijs afgemaakt. De diploma's variëren wel, ze lopen van geschiedenis tot geneeskunde. Maar de uitkomst is ondubbelzinnig: negen op de tien personen heeft een hogere opleiding. De onder-vraagden leerden jazz kennen via vrienden of ouders. Jazz Middelheim vond van 13 tot en met 16 augustus plaats in Antwerpen en trok zo'n 16.000 bezoekers. (zie het verslag op pag. 12)

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

Peter Beets. (Foto: Piet Gispen)

PETER BEEST EN NORTHERN EUROPEAN JAZZ ORCHESTRA INTERPRETEREN CHOPIN

Pianist Peter Beets en het Northern European Jazz Orchestra gaan op tournee met de muziek van de Poolse componist Frédéric Chopin. In het programma 'Chopin Meets The Blues Goes Big!' worden zijn bekendste werken in een swingende en hedendaagse vorm gepresenteerd. De première is 18 september in De Doelen in Rotterdam.

Peter Beets: "De muziek van Chopin heeft altijd een grote aantrekkingskracht op mij gehad, vanwege de krachtige melodieën en harmonieën. Zijn werken overstijgen cultuurgrenzen en leeftijdsgroepen." Samen met Rob Horsting maakte Beets de arrangementen voor het nieuwe programma. "Vergelijk een solo van Charlie Parker met de versieringen aan het eind van Chopins 'Nocturne in Es'. Je hoort meteen de overeenkomsten. Tenminste iets van Chopin moet hebben geklonken in de hoofden van al die jazzmusici in New Orleans, die hun wortels hadden in de Creoolse gemeenschap." Eerder maakte Beets de theatertournee Chopin Meets The Blues. Het Northern European Jazz Orchestra staat onder leiding van Kurt Weiss.

NIEUWS

Lies Steppe nieuwe presentator jazzprogramma's Klara

Lies Steppe is de nieuwe presentatrice van de jazzprogramma's op de Vlaamse publieke omroep Klara. Steppe maakte eerder onder meer vier jaar het programma Neve met Jef Neve. Elke maandagavond van 22.00 uur tot middernacht presenteert ze het nieuwe programma Late Night Jazz, waarin recent en experimenteel jazzwerk aan bod komt. Steppe neemt daarnaast de presentatie over van 'Take 7' op vrijdag (om 19.00 uur) en 'Round Midnight' op zondag (om 22.00 uur). De nieuwe jingles van de jazzprogramma's zijn gemaakt door het Bas Bulteel Trio.

Trompettist Teus Nobel krijgt Laren Jazz Award 2015

Trompettist Teus Nobel heeft 5 september tijdens Laren Jazz de Laren Jazz Award 2015 in ontvangst genomen. De jury bestond uit Cees Schrama, Co de Kloet en Frits Landesbergen. Cees Schrama: "Teus Nobel is een fantastische nieuwe jonge durvende trompettist." Nobel kreeg een geldbedrag van 2.015 euro en een beeldje gemaakt door de Larense kunstenaar Ben Hosman.

Rolf Kühn krijgt Preis der deutschen Schallplattenkritik

In de categorie jazz is de 'Preis der deutschen Schallplattenkritik 2015/3' toegekend aan de albums 'Hot Club Jazz' van het Benjamin Schmid Jazz Quartet (Naxos) en 'Stereo' van de Rolf Kühn Unit (Edel). De Preis der deutschen Schallplattenkritik werd in 1980 ingesteld door een groep recensenten die met de Preis het publiek op uitzonderlijke plaatopnamen wil attenderen. De Preis wordt ieder kwartaal uitgereikt.

WHexp! wint JazzContest Mechelen

De formatie WHexp! heeft 28 augustus de derde JazzContest Mechelen gewonnen. De winnaar werd gekozen door een jury met onder anderen Chris Joris, voorzitter, Bernard Lefèvre en Jacques Prouvost. De andere finalisten waren Martin Gasser Quartet (Duitsland), 2 Times Nothing (België), Charlotte Illinger Quintet (Duitsland/Nederland). Toetsenist Felix Hauptmann van het Martin Gasser Quartet werd uitgeroepen tot beste solist. De wedstrijd is in het bijzonder bedoeld voor studenten van muziekacademies en conservatoria en wordt georganiseerd door de jazzolder vzw.

PODIA

VOLOP GYPSY JAZZ TIJDENS JAZZ AU BROUKAY

Vlak over de Limburgse grens, in het Waalse Eben-Emael, vond van 21 tot en met 23 augustus het jaarlijkse festival Jazz au Broukay voor de negentiende keer plaats. De tweede dag stond volledig in het teken van de 'jazz manouche'. Onder anderen accordeoniste Eve Willems (foto: Jean Schoubs) trad op. Zij speelde mee in de groep van violist Daniel Willem. Zie ook pagina 25 van deze Jazzflits.

'GEEN OUDE STIJL JAZZ FESTIVAL ETTEN-LEUR DOOR CONFLICT MET BUMA'

Door een conflict met Buma/Stemra gaat deze maand het Oude Stijl Jazz Festival in Etten-Leur niet door, zo melden de organisatoren van het festival. De organisatie en auteursrechtenorganisatie kunnen het niet eens worden over het afdragen van auteursrechten over de nummers die tijdens het festival worden gespeeld.

Op de website van de organisatie is te lezen dat Buma/Stemra zulke beperkingen heeft opgelegd dat het niet mogelijk is om het festival financieel rond te krijgen. De organisatie hoopt dat de negende editie van het festival volgend jaar september door-gang kan vinden.

**Heeft u jazznieuws?
Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.**

NIEUWS

Zangeres Louise Hensen brengt erbetoon aan Nina Simone

Louise Hensen, zangeres van de formatie Alice in Dixieland, brengt in september in de theaters een erbetoon aan zangeres Nina Simone. Hensen: "Ik zing mijn favoriete nummers uit haar repertoire en vertel daarbij opmerkelijke weetjes over het leven en de muziek van deze eigen-gereide zangeres." Hensen wordt begeleid door pianist Floris Lamers en gitarist Lennart van Dijk.

Hans Dulfer krijgt Arena Jazz Award

Saxofonist Hans Dulfer heeft 6 september tijdens het Amsterdam Jazz Festival uit handen van zijn dochter Candy de Arena Jazz Award ontvangen. "Hans Dulfer heeft ontzettend veel voor de muziekwereld betekend, en zeker voor de jazzmuziek", stelt de jury. "Niemand anders verdient deze prijs meer dan hij." Op het festival werd onder de noemer 'Dulfers Choice' een erbetoon aan de laureaat gebracht.

Project jazz-X voortgezet

Ook dit seizoen biedt Lionsclub Velsen met het project jazz-X jonge talenten een podium. Zeven bands spelen op zondagmiddag een uur in De Pletterij in Haarlem. Na afloop is er een zaalgesprek met de groep over hun ambities en plannen. Op 20 september trapt de formatie Sputnik3 af, met Loran Witteveen op piano. 18 oktober volgt de Rotterdamse band EDWIN (Wietse Voermans (sax), Thomas Peters (gitaar), Daniel Eskens (bas) en Niek de Bruijn (drums)). (<http://www.jazzx.nl/>)

JAZZPODIUM DE TOR BESTAAT 45 JAAR

Jazzpodium de Tor in Enschede bestaat 45 jaar. Reden voor een 'jubeljaar'. Als speciale activiteit wordt onder meer de geschiedenis van De Tor vastgelegd op een speciale website. Ook zijn er het komende seizoen speciale concerten.

De Tor is gehuisvest in een pand dat eind jaren zestig door de Stichting Oecumenische Jeugdraad (OJR) werd verworven, zo valt te lezen op de speciale website. Dat organiseerde er onder meer een Liturgieclub. Ook bood het onderdak aan progressieve organisaties als het Kaboutercafé, het Vrouwencafé en het Centrum voor dienstweigeraars. Het eerste jazzoptreden onder auspiciën van de OJR vond op 4 september 1970 plaats in toen nog Jazzcafé De Tor. Het werd gegeven door de de Enschedese band Some People, die net hoge ogen gegooid had tijdens het Loosdrecht Jazz Concours. Dit optreden wordt als de start van het huidige jazzpodium beschouwd. De OJR was nog tot 1973 betrokken bij de programmering. Tegenwoordig wordt die verzorgd door de Stichting Jazz in Enschede. De Tor, de naam is de afkorting van Totale Oecumenische Revolutie, is een van de oudste nog bestaande jazzpodia in Nederland. Het podium wordt geheel gerund door vrijwilligers.

Meer over de geschiedenis van De Tor is te vinden op: <http://www.jazzkroniekdetor.nl>

THEATERPRODUCTIE 'NEW YORK ROUND MIDNIGHT' KRIJGT VERVOLG

De theaterproductie 'New York Round Midnight', het verhaal van de roerige jazzclubs in New York, gebracht door negen musici en een verteller, krijgt dit seizoen een vervolg. De show met onder anderen de vocalisten Deborah J. Carter en Paul van Kessel, saxofonist Alexander Beets en trompettiste Ellister van der Molen wordt opgefrist met nieuwe stukken, verhalen en een ander decor.

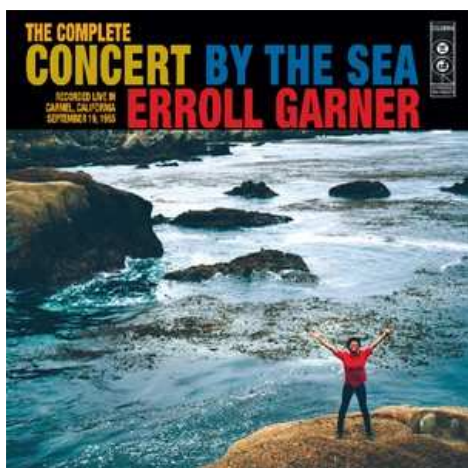
"De voorstelling New York Round Midnight is een succes, omdat je absoluut geen jazzkenner of liefhebber hoeft te zijn om er van te genieten" verklaart Ben van den Dungen, producent van de voorstelling. Het initiatief van de voorstelling komt van stichting JazzNL. Cees Schrama (voorzitter) is verheugd dat de jazzgeschiedenis bij een ander en nieuw publiek bekend raakt. "Jazz ligt aan de basis van veel hedendaagse muziek zonder dat veel mensen dat weten." Het aankomend seizoen komen ook nieuwe stukken en verhalen in de voorstelling. Het decor wordt opgedeeld, zodat de bezoeker zich geplaatst ziet zowel op de straat van New York als in de diverse jazzclubs.

Meer over deze productie is te vinden op: <http://www.newyorkroundmidnight.nl/>

OVERZICHT GERECENSEERDE PLATEN EN BOEKEN

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaald boek of een bepaald album? Raadpleeg dan onze **index van besproken boeken en platen**. De index geeft een overzicht van de boeken en platen die in de nummers 69 tot en met heden in Jazzflits zijn besproken, alfabetisch gerangschikt naar de auteur c.q. de uitvoerende artiesten. U vindt de index rechtsonder op onze website. Als u de overzichten nu meteen wilt raadplegen, klik dan hier: <http://www.jazzflits.nl>. De nummers 69 (januari 2007) en verder zijn op de Jazzflits-website in het archief te vinden.

NIEUWS

Nieuwe uitgave

Erroll Garners 'Concert By The Sea'

Op 19 september zal het zestig jaar geleden zijn dat pianist Erroll Garner zijn 'Concert By The Sea' gaf. Het werd opgenomen en een van de bekendste jazz-albums. Omdat de opname in eerste instantie niet bedoeld was voor een plaat, liet de geluidskwaliteit te wensen over. Sony Records heeft het geluid nu laten verbeteren en het resultaat, de 'The Complete Concert By The Sea', ligt vanaf 18 september in de winkel op drie cd's. De uitgave klinkt niet alleen beter, maar bevat tevens zo'n uur met niet eerder uitgebracht materiaal.

Blue Note Jazz Club opent vestiging in Peking

De New Yorkse jazzclub Blue Note opent in maart volgend jaar een vestiging in Peking. De komende drie jaar staan ook dependances op de rol in Shanghai en Taipei, de hoofdstaf van Taiwan.

Honderd keer An Old Monk

Deze maand wordt de honderdste voorstelling gespeeld van 'An Old Monk' met Josse de Pauw in de hoofdrol en het trio van Kris Defoort voor de muziek. De productie is op 18 en 19 september terug in Gent, in respectievelijk de Handelsbeurs en De Werf, waar het stuk in première ging. Van de muziek van de voorstelling is op het W.E.R.F.-label een cd verschenen: 'Monk's Dance'.

Taste of Jazz gaat derde seizoen in

De concertreeks Taste Of Jazz gaat op 20 september aanstaande het derde seizoen in. Elke derde zondag van de maand speelt in de Fermerie in de binnenstad van Deventer de nationale jazz-top. Meer info is te vinden op <http://www.tasteofjazz.nl>

CONCERTREEKS AMSTELVEENSE WIJKCENTRA IN FINANCIËEL ZWAAR WEER

Financiële problemen zetten de reeks jazzconcerten in Amstelveense wijkcentra op losse schroeven, zo meldt de website Amstelveenblog.nl. Die reeks startte vorig jaar op initiatief van de stichting Tpodium.

Er zijn voorlopig nog wel 35 concerten gepland, maar zonder enige geldelijke steun is het niet mogelijk het project verder te ontwikkelen, meldt de organisatie. Bedrijven staan niet te trap-pelen om te sponsoren. De hoop is vooralsnog gevestigd op mond-tot-mondreclame, zodat de recettes kunnen toenemen. Verhoging van de entreprijzen of de vorming van een 'supporters collectief' zijn alternatieven. De concerten vinden plaats in de wijkcentra De Meent, De Bolder, Noorddamcentrum en Alleman. Op de vrijdagavonden van de maand is er jazz te horen ('Jazz in de buurt'), met uitzondering van de laatste vrijdag, dan staat blues op het programma ('Blues in de wijk').

PRIJZEN

CEES SCHRAMA TIJDENS LAREN JAZZ GEËERD

Cees Schrama tijdens The Hague Jazz 2010. (Foto: Joke Schot)

Pianist en jazzpromotor Cees Schrama heeft 5 september tijdens Laren Jazz een Ere-Laren Jazz Award gekregen. Hij ontving het beeldje voor zijn grote inspanningen van het eerste Laren Festival in 2003 tot en met het meest recente in 2015.

De nietsvermoedende Schrama kreeg de prijs uit handen van Singer-directeur Evert van Os. Schrama was tot en met vorig jaar ook presentator tijdens Laren Jazz, maar moest dit jaar vanwege zijn gezondheid verstek laten gaan. Die slechte gezondheid dwingt hem ook om met optreden te stoppen. In november neemt hij afscheid van het publiek in Nick Vollebregt's Jazz en Eetcafé in Laren. Daar presenteerde Schrama jarenlang het radioprogramma Sesjun.

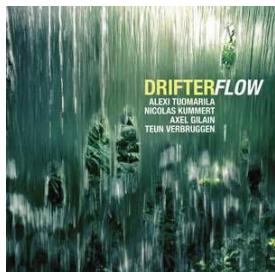
Altsaxofonist Phil Woods stopt met optreden

De 83-jarige altsaxofonist Phil Woods stop met optreden. Hij lijdt al geruime tijd aan een longemfyseem en moest steeds een zuurstoffles naar zijn optredens meenemen. De ziekte is nu in zo'n stadium dat Woods chronische ademnood heeft. Woods maakte zijn besluit op 4 september tijdens een optreden in Pittsburgh bekend.

JAZZ OP DE PLAAT

DRIFTER Flow

Edition Records

Bezetting:

Alexi Tuomarila (p),
Nicolas Kummert (sax, voc),
Axel Gilain (b, voc),
Teun Verbruggen (d).

ALBAN DARCHE HYPCUB Crooked House Yolk Records

Bezetting:

Alban Darche (as, comp),
Jon Irabagon (ts),
Sylvain Rifflet (ts, kl),
Jozef Dumoulin (p, el-p),
Sébastien Boisseau (b),
Christophe Lavergne (d).

Met 'Flow' hebben de heren van Drifter een album met een duidelijke visie neergezet. Elegantie staat voorop in de meeste composities. En dat is ook exact hoe ze spelen, als echte galante heren. Egale vloeibare melodieën die enerzijds gemakkelijk verteerbaar zijn maar anderzijds een mysterieus kantje hebben, dat is hoe het album feilloos opent met twee nummers. Vervolgens gaat het even meer in de spirituele richting en passeren ook enkele gezongen stukken de revue. Hier zit voor mij één van de zeldzame minpunten: de teksten die gezongen worden zijn helaas even verstaanbaar als de teksten in James Brown zijn muziek. Neuriën was een waardig alternatief geweest (wat soms ook gebeurt).

‘Flow’ is een album met ‘gentlemans jazz’

De Finse pianist Alexi Tuomarila weet te bekoren met zijn solo's, die frivol en duidelijk in hun abstractheid zijn. Net wanneer je de hoop hebt opgegeven op een hedendaagse tenorsaxofonist die niet voornamelijk door testosteron gedreven wordt, kan Nicolas Kummert je verrassen met zijn verfrissende warme sound en melodische aanpak van soleren. Dit zonder de energie te verliezen, energie die op een sterke manier ondersteund wordt door de solide tandem Verbruggen/Gilain op respectievelijk drums en bas. Als je je afvraagt hoe James Bond jazz zou spelen, dit album komt erg dicht in de buurt! 'Gentlemans jazz'.
Jorre Reynders

Beluister hier een track van de cd: <http://bit.ly/1JHCogj>

Na het bijzonder vrolijke album 'Perception Instantanée' van zijn grote groep L' Orphicube komt de Franse altsaxofonist/componist Alban Darche nu met een cd van zijn kwintet Hypercub. Dat bestaat naast zijn vaste ritmesectie van bassist Sébastien Boisseau en drummer Christophe Lavergne uit twee internationale smaakmakers: Jon Irabagon (tenorsax) en Jozef Dumoulin (piano en Fender Rhodes). Het pleit voor Darche's kwaliteiten als bandleider dat de groep toch als een goed ingespeeld geheel klinkt. De arrangementen voor de twee saxen zijn smeuïg en met het typerende Fendergeluid van Dumoulin doet Darche eveneens goede zaken. De muziek op het debuutalbum, 'Crooked House', getuigt van een brede smaak. Het openingsnummer, 'Albanology', is een eerbetoon aan de altsaxofonist der altsaxofonisten, Charlie Parker. De nerveuze bebopopening trekt echter via rubatopassages verder naar onvermoede verten. Dat de Fransman niet vies is van liedvormen, blijkt uit 'Connais-toi toi même', dat in zijn akkoordenschema doet denken aan 'How insensitive' van Jobim. Ook het beeldschone 'Opium', met zijn vervlochten blazerslijnen, zou het met een tekst erbij goed doen als popsong. En net als met L' Orphicube trekt Darche de nodige volksmuziekinvloeden uit de kast, zoals de Franse musette in 'L' Enfant en le miroir' (een duet voor altsax en drums) en de Braziliaanse chôro in 'Saudade' (met een fraaie klarinetbijdrage van Sylvain Rifflet).

Herman te Loo

Luister hier naar een paar tracks van het album:
<http://bit.ly/1JW5HH7>

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

MANUEL HERMIA TRIO
Austerity... And What About Rage?
 Igloo Records

Bezetting:

Manuel Hermia (ss, as, ts),
 Manolo Cabras (b),
 Joao Lobo (d).

JAZZ OP DE PLAAT

Politiek engagement is niet iets dat anno 2015 nog bon ton is onder jazzmuzikanten. De Belgische saxofonist Manuel Hermia vormt een uitzondering op die regel. In het boekje bij zijn nieuwe album, 'Austerity... And What About Rage?', doet hij uitgebreid verslag van de toestand in de wereld en zijn bezorgdheid daarover. Muzikaal vertaalt hij zijn engagement in stukken die refereren aan de tijd toen het logisch was dat je je als jazzmuzikant politiek links opstelde en opkwam voor de verdrukten in deze wereld. Wie hem op tenorsaxofoon bezig hoort in het titelstuk zal onmiddellijk aan de Archie Shepp uit de jaren zestig moeten denken. Maar de muziek op dit album wordt niet alleen gevoed door woede. Er spreekt ook overdenking en contemplatie uit, zoals in het fraaie 'Marecages', met subliem strijkwerk van bassist Manolo Cabras, of het overdachte duet met drummer Joao Lobo, 'Like a cat in a box'. Ook op altsaxofoon zoekt Hermia zijn inspiratie bij een gedreven held uit het verleden. 'Infobesity' zou niet misstaan hebben op 'Let Freedom Ring' van Jackie McLean. Met hippe grooves van Cabras en Lobo wordt de compositie overigens wel de 21ste eeuw in getild. Want hoewel het engagement van Hermia en zijn trio tegenwoordig (helaas) 'ouderwets' mag zijn, is zijn muziek dat bepaald niet.

Herman te Loo

Bekijk hier een trailer van het album:
<http://bit.ly/1nPQa0>

JASPER VAN 'T HOF
On The Move
 Intuition Records

Bezetting:

Harry Sokal (ts),
 Jasper van 't Hof (p, comp),
 Stefan Lievestro (b),
 Fredy Studer (d).

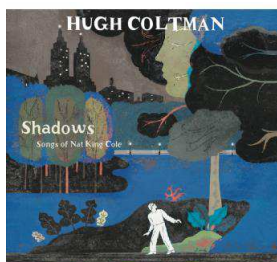
Wat moet het mooi zijn om een Europese jazzlegende genoemd te worden. Pianist Jasper van 't Hof valt die eer te beurt in een serie van het Duitse tijdschrift Jazzthing. Het blad is een nieuwe, vijfdelige serie gestart in samenwerking met de zender WDR 3 onder de titel 'European Jazz Legends'. In het theater van de stad Gütersloh concernerden de legenden, waarbij WDR 3 opnamen maakt, die weer op cd belanden. Het label Intuition brengt de albums uit. Voor het concert in de midden-Duitse stad bracht Van 't Hof een internationaal kwartet bijeen met de Oostenrijkse tenorsaxofonist Harry Sokal, de Nederlandse bassist Stefan Lievestro en de Zwitserse drummer Fredy Studer. Stuk voor stuk muzikanten die hun sporen in de Europese jazz hebben verdiend en zich een breed scala aan stijlen hebben eigen gemaakt, van free jazz tot fusion.

‘ **Van 't Hof moet eens de Boy Edgar Prijs krijgen** ’

De composities die de leider aandraagt, passen het viertal als een handschoen. Sokal brengt de krachtige melodieën met autoriteit en een Coltrane-achtige sound en gedrevenheid. Lievestro is een bassist zoals iedere medemuzikant zich wenst: een goed luisterend oor, een magistraal geluid en een onverstaanbaar ritmisch besef. Dat laatste kan zeker ook worden gezegd van Studer, net als Van 't Hof een veteraan van de avant-jazzrock uit de jaren zeventig. De pianist blinkt nog immer uit in lyriek en een subliem gevoel voor melodieën die in je oor blijven haken. Een weemoedige wals als 'Nebula' ontroert, net zo goed als de drive van 'Oeuvre' indruk maakt in zijn enorme stuwkracht. 'On The Move' is een waar genoegen, een album van een rijp kwartet dat zich niet meer hoeft te bewijzen. Of het moest zijn dat Jasper van 't Hof nu eindelijk eens de Boy Edgar Prijs moet krijgen.

Herman te Loo

HUGH COLTMAN
Shadows – Songs Of Nat King Cole
OKeh

JAZZ OP DE PLAAT

Vocalist Hugh Coltman deed de afgelopen twintig jaar muzikaal regelmatig van zich spreken. 'Shadows', zijn nieuwe cd, bevat songs van Nat King Cole. Coltman belicht een onverwachte kant van het leven van de Amerikaanse zanger: de spanningen die door de rassendiscriminatie teweeg werden gebracht. Cole gedroeg zich als mens onder de mensen en werd als zwarte agressief bejegend. Iets wat hij niet wilde begrijpen, laat staan aan toegeven. Coltman heeft uit het uitgebreide repertoire van Nat King Cole een aantal songs opgedoken die de schaduw suggereren die rassendiscriminatie over het leven en werken van Nat King Cole en alle Afrikaanse Amerikanen wierp en werpt.

‘ **Coltman maakte een uiterst persoonlijk document** ’

De titels van de songs zijn bezwangerd van twijfel en onbegrip. In het openingsnummer – 'Are you Disenchanted' – komt de ontgoocheling aan bod. 'What I'll do' verwijst naar tal van ontregelende zaken. In 'I Can't be Bothered' sprak Cole en spreekt Coltman zichzelf moed in. Nat King Cole's grootste hit, 'Nature Boy', krijgt in deze context bijna automatisch een zware betekenis mee: 'heb lief om liefde terug te krijgen'. Door Charlie Chaplins 'Smile' een slag trager te zingen dan gebruikelijk, geeft Hugh Coltman ook deze song die zwaardere lading. Coltman heeft de songs wijselijk niet gekopieerd door ze met de beroemde fluwelen stem van het jaren-vijftig-icoon te zingen. Hij brengt ze op zijn eigen manier en zet de sfeer nogal eens wat zwaar aan. Alsof hij een betoog houdt. De blues gelijk. Dat maakt dat de cd een uiterst persoonlijk document is geworden, ook al komen de songs uit het repertoire van Nat King Cole.

Hessel Fluitman

Bekijk hier een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=k5ywXZOiffg>

ALL INCLUDED
Satan In Plain Clothes
Clean Feed

Bezetting:

Thomas Johansson (tp),
 Mats Äleklint (tb),
 Martin Küchen (ss, as, ts),
 Jon Rune Stróm (b),
 Tollef Østvang (d).

Het Portugese label Clean Feed grossiert in opwindende bands uit Scandinavië. Het Noors/Zweedse kwintet All Included maakt met zijn debuutalbum 'Satan In Plain Clothes' meteen al indruk. Dat is niet zo wonderbaarlijk, want met bassist Jon Rune Stróm en drummer Tollef Østvang heeft de groep een krachtige energiecentrale, die net zo makkelijk kolkende freejazz als dampende grooves kan aansturen. Stróm is tevens verantwoordelijk voor de helft van het repertoire. Saxofonist Martin Küchen tekende voor de andere helft, en dat de Zweed tot veel in staat is, konden we al horen bij zijn fenomenale Angles 9. Hier levert hij onder meer het soul/funkachtige titelstuk waarmee de plaat knallend afsluit. Het Liberation Music Orchestra-gevoel dat bij Angles 9 hoogtij viert, duikt ook bij All Included van tijd tot tijd op. Zeker als Küchen wordt bijgestaan door de Noorse trompettist Thomas Johansson (bekend van Cortex en Friends & Neighbors) en zijn landgenoot Mats Äleklint (ook Angles 9). De laatste imponeert met rondborstige solo's en een sound die doet denken aan onze eigen Wolter Wierbos. Ondanks alle grote individuele kwaliteiten is het toch vooral het collectief dat bij All Included indruk maakt. 'Satan In Plain Clothes' is aldus een debuut dat naar meer smaakt. Veel meer.

Herman te Loo

Hier speelt de groep het titelstuk live:

<https://youtu.be/-opV8D7NBL8>

JAZZ OP DE PLAAT

JEROEN VAN VLIET Zeeland Suite Revisited Muziekpodium Zeeland

Bezetting:

Mete Erker (ss, ts),
Joris Posthumus (as),
Joris Roelofs (kl, bkl),
Jeroen van Vliet (p),
Anton Goudsmit (g),
Frans van der Hoeven (b),
Pascal Vermeer (d).

In 1977 hield pianist-componist Leo Cuypers zijn 'Zeeland Suite' ten doop. Het Muziekpodium Zeeland vond vorig jaar dat dit voor herhaling vatbaar was en gaf pianist Jeroen van Vliet opdracht om opnieuw een 'Zeeland Suite' te schrijven. Die 'Zeeland Suite Revisited' werd tijdens redelijk zonnige weekenden in september vorig jaar op diverse plekken in Zeeland uitgevoerd. Van de concerten werden opnamen gemaakt, die in mei op dvd en cd zijn verschenen. Vooral de dvd is zo weelderig van beeld en geluid dat je het idee hebt bij het concert aanwezig te zijn. Dat concert bestaat uit stukken van zes concerten die op diverse plekken in Zeeland in de buitenlucht plaatsvonden. Te zien valt hoe saxofonist Mete Erker als muzikaal leider zijn beide collega-blazers door de partituur leidt. Hoe Anton Goudsmit geconcentreerd gitaar speelt. Ook al hoor je hem in het totaalgeluid bijna niet terug, toch completeert hij het geluid, zodat de anderen zich daardoor kunnen laten leiden. Die functie vervult ook bassist Frans van der Hoeven uitstekend. Op de opnamen hoor je hoe de stukken zich in alle rust ontwikkelen en wat een gave eenheid ze vormen.

De composities van Van Vliet bewegen zich voort alsof ze als vanzelf tijdens het spelen ontstaan. Het geheel is evenwel heel degelijk en heel strak georganiseerd. Jeroen van Vliet heeft uit de 'Suite' van Leo Cuypers één stuk genomen: 'Joplin'. Het is gearrangeerd met een latin touch. Daarmee heeft hij het verschil tussen de beide suites gemarkeerd. Van Vliet heeft het wat log klinkende stuk uit 1977 een veel lichtere en frisse toets gegeven. De mateloze energie en de ongebreidelde vrijheid die van de film en de plaat van bijna veertig jaar geleden spatten, hebben plaatsgemaakt voor georganiseerde schoonheid. Het is een feest om te zien hoe alle muzikanten staan te swingen. Een kandidaat voor een Edison Jazz 2015.

Hessel Fluitman

Bekijk hier een stuk van de Suite:

<https://www.youtube.com/watch?v=NtE0bF8rkBs>

JOE HERTENSTEIN HNH 2 Clean Feed

Bezetting:

Thomas Heberer (cnt),
Pascal Niggenkemper (b),
Joe Hertenstein (d).

Hoewel de naam van drummer Joe Hertenstein het meest prominent op het hoesje van deze cd staat, is HNH een collectief trio. Dat blijkt vooral uit de vorm van de elf stukken die op dit tweede album (het eerste in vijf jaar) van de groep staan. Er is weliswaar sprake van gecomponeerd materiaal, maar waar dat precies zit, is onduidelijk. De muziek van Hertenstein, kornettist Thomas Heberer en bassist Pascal Niggenkemper klinkt geïmproviseerd waar er noten op papier staan en gecomponeerd waar alles ter plekke uit het hoofd van het drietal tevoorschijn komt. Er wordt creatief gereageerd op elkaars bijdragen, die heel soms de traditionele blazer-bas-drums-hiërarchie volgt (zoals in de subtiele groove van 'Glutamat & Menschenrechte'), maar vaker niet. De melodielijnen van Heberer kunnen bijvoorbeeld de ruggengraat vormen in een vrij om zich heen schrapend en krassend duo van bas en drums (in 'Nine E'). Een soort oog in de orkaan, ware het niet dat de kracht van dit trio niet in volume, maar in intensiteit zit. De dynamiek verlaat daardoor het kamermuziekniveau zelden. Door de sobere bezetting is de muziek uiterst gedetailleerd, en levert voor de luisteraar steeds nieuwe gehoorpunten op.

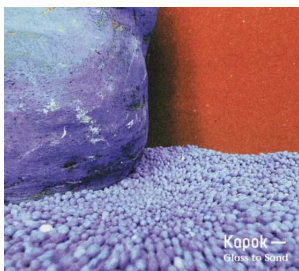
Herman te Loo

Bekijk deze groep hier:

<https://www.youtube.com/watch?v=v5MUeTAmbXg>

KAPOK
Glass To Sand
Kerfstok Records

Bezetting:

Morris Kliphuis (hoorn, cnt, keyb),
 Timon Koomen (g), Remco Menting (d,
 perc, p) + Niels Broos(keys), Mete Erker
 (ts, b.kl), K.O. Brass:
 Coos Zwagerman (tp), Romain Bly (hoorn),
 Kobi Artidi (tb), Patrick Votrian (tuba).

JAZZ OP DE PLAAT

Het album Kapok (2014) werd bekroond met een Edison. Met 'Glass To Sand' heeft Kapok een waardige opvolger beet. Het openingsnummer is één van de betere die ik in jaren gehoord heb. Het heeft een strakke groove met een opbouw die blijft verrassen en die het nummer op een absoluut hoogtepunt aan het einde brengt. Vanaf dan maakt het album een golvende beweging tussen groove-georiënteerde en spirituele melancholische muziek.

‘**Kapoks 'Glass To Sand' is een erg geslaagd album**’

De nummers zijn kort voor een jazzalbum. Een goede zet, want daardoor blijft het album spontaan en fris. Een volgend hoogtepunt is de compositie 'Cacti', waar drummer Remco Menting je meeneemt in een groove waar zelfs de heupen van je schoonmoeder spontaan van zouden beginnen te bewegen! De titeltrack van het album heeft een interessante wending in petto, het is gearrangeerd voor koperensemble – met verrassende instrumenten zoals tuba – en zet zo de kroon op het werk van dit erg geslaagd album.

Jorre Reynders

Bekijk hier de clip van 'Kraslot':

<https://www.youtube.com/watch?v=7zAisly7NQg>

IVO NEAME
Strata
Whirlwind Records

Bezetting:

Ivo Neame (p, accordeon),
 Jim Hart (vib),
 Tori Freestone (sax, fl),
 Tom Farmer (b),
 Dave Hamblett (d).

Als pianist van Phronesis verwent Ivo Neame ons met zijn spel, maar die band leunt erg op de bassist (Jasper Hoiby). Wat een heerlijke verademing om nu acht eigen composities van Neame zelf te mogen aanhoren. De cast op de cd 'Strata' is geheel Brits en zeer goed uitgebalanceerd, daar deze groep al langer samen speelt en veel heeft opgetreden alvorens de studio in te gaan. Het eerste nummer ('Personality clash'), opgezet door de piano, barst meteen los als een vulkaan die spuwt. Unisono melodieën van de vibes en sax en een stuwende ritmesectie. De solo van Neame is geweldig in structuur en nootkeuze. Ik weet niet welke persoonlijkheden er hier botsen maar ga daar vooral mee door! Jim Hart speelt hier en elders op het album fenomenaal. Iets wat me ook al was opgevallen op het album 'Pinball' van Marius Neset. Kortom, zijn soloalbums (vijf inmiddels al en de meeste met Neame!) komen binnenkort ook in de cd-speler. Sax- en fluitspeelster Tori Freestone klinkt qua toon een beetje als Jan Garbarek (maar wie wil dat niet...) en voelt de sfeer van de toch erg verschillende nummers goed aan, waardoor je je niet steeds opnieuw hoeft te focussen. De ritmewisselingen klinken zo organisch dat je er nauwelijks erg in lijkt te hebben. Toch zijn die er regelmatig waardoor ook binnen de stukken een fijne frisheid ontstaat, die ook bij herhaalde beluisteringen voldoening scheidt. In het waanzinnige stuk 'Crisis de nerfs' laat Freestone horen ook de dwarsfluit goed te bespelen. Na het prachtige trionummer 'Eastern chant' volgt 'Folk song' waar de accordeon zijn intrede doet. Hoeft voor mij niet zo nodig maar voldoet hier om de toon van een volksdeuntje te ondersteunen. 'Snowfall' is een waardige afsluiter waarin een ietwat zweverige ondertoon wordt gecombineerd met heftig stuwende ritmiek. Enige minpuntje zou kunnen zijn dat het een ietwat kort album is geworden. Maar dat laat je in ieder geval hunkeren naar meer van Ivo Neame en consorten.

Reinier van Bevervoorde

Bekijk hier een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=8odjuBqPvNM>

TOBIAS MEIER**Im Wald****Froschino Music/Wide Ear Records****Bezetting:**

Matthias Spillmann (tp), Tobias Meier (as, comp), Frantz Loriot (av), Nicola Romanò (c), Raffaele Bossard (b).

Luister hier naar de openingstrack:

<http://bit.ly/1XL7kNZ>

LG JAZZCOLLECTIVE**New Feel****Igloo****Bezetting:**

Jean-Paul Estievenart (tp, flh), Laurent Barbier (as), Steven Delannoye (ss, ts), Igor Gehenot (p), Guillaume Vierset (g), Felix Zurstrassen (b), Antoine Pierre (d).

Beluister hier een stuk van de cd:

<http://bit.ly/1NY9WSa>

ACTIS DATO QUARTET**Earth Is The Place****Leo Records****Bezetting:**

Carlo Actis Dato (ts, bars, bkl), Beppe Di Filippo (ss, as), Matteo Ravizza (b), Daniele Bertone (d, perc).

JAZZ OP DE PLAAT

De jonge Zwitserse saxofonist Tobias Meier is geen man van het grote gebaar of van onnodige drukdoenerij. Dat bleek al uit de intrigerende duo-cd 'Philippe & Paul' (samen met pianist Marc Méan) die ik in JF 241 besprak. Met 'Im Wald' presenteert hij zich nadrukkelijk als componist van sobere kamermuziek. De bezetting met trompet, altsaxofoon, altviool, cello en contrabas lijkt al niet erg jazzachtig, en de muziek is dat ook meestal niet. Slechts aan het einde van de eerste track, 'Orion', horen we trompettist Matthias Spillmann een wonderschone trompetmelodie neerzetten, samen met een losjes gehanteerde walking bass van Raffaele Bossard. Verder bestaat de muziek op 'Im Wald' uit traag ontwikkelende klankblokken, met veel lange noten en soms met minimal-music-patronen. Daardoor doet de plaat denken aan het werk van componisten als Gavin Bryars, Michael Nyman en Christopher Hobbs op het Obscure-label van Brian Eno. Meier zelf cijfert zich volledig weg in het ensemble, want als er al een blazersstem op de voorgrond aanwezig is, dan is het die van Spillmann.

Herman te Loo

Een Belgische gitarist heeft een voorland waar hij niet om heen kan. Neem de legendarische gitarist René Thomas, evenals Guillaume Vierset, de gitarist op de cd 'New Feel', afkomstig uit Luik. En dan heb je ook nog de reus Philip Catherine. Vierset heeft zijn voorbeelden goed bestudeerd, heeft zich ook op het componeren en arrangeren geworpen en heeft een eigen septet opgericht met jonge Belgische jazzmusici: het LG JazzCollective. De opnamen voor 'New Feel' zijn vorig jaar mei gemaakt. De eerste kennismaking met de cd valt niet mee. Geen enkele klacht over het collectief en het samenspel. De musici verstaan wat dat aangaat hun vak. Maar de composities van de leider komen wat als los zand over. Met name bij het eerste nummer, 'Grace moment', kreeg ik dat gevoel. Het klinkt alsof de groep het niet met 'drive' of zelfbewust durft uit te voeren. Vervolgens komen ze wel veel beter uit de startblokken in het titelnummer. 'New Feel' straalt nieuw elan uit. In 'Move' bewegen de zeven zich in een snel en gedisciplineerd tempo door een complexe partituur. Deze jonge musici kunnen dat goed aan. In de loop van de cd komen ze steeds zekerder over. Al blijft hun muziek wat droog klinken.

Hessel Fluitman

De titel van dit nieuwe album van het kwartet van rietblazer Carlo Actis Dato geeft een vette knipoog naar Sun Ra. Maar voor de Italiaan is 'space' dus niet 'the place', maar onze vertrouwde moeder aarde. De muziek op 'Earth Is The Place' is daarom heel aards, maar ook heel werelds. En voor wat dit laatste betreft: het viertal gaat met zevenmijlslaarzen door de volksmuziek van over de hele aardbol heen, en grabbelt stukjes en brokjes bij elkaar van de Balkan, uit Afrika en het Caribisch gebied. En dit alles is doordeesemd van die wonderbaarlijk mooie melodieën die de folklore uit hun vaderland Italië zo rijk maakt. Voeg daarbij de aanstekelijke humor en een gezonde dosis gekte, en je hebt het Actis Dato Quartet ten voeten uit. Lijkt deze beschrijving op die van mijn vorige recensies van platen van deze groep? Dat zal best, want er verandert niet enorm veel aan het muzikale universum van Actis Dato, maar dat is ook helemaal niet erg. Na ruim dertig jaar is het concept nog verre van sleets.

Herman te Loo

KAZE
Uminari
 Libra Records

Bezetting:
 Christian Pruvost, Natsuki Tamura (tp),
 Satoko Fuji (p),
 Peter Orins (d).

SATOKO FUJI ORCHESTRA BERLIN
Ichigo Ichie
 Libra Records

Bezetting:
 Natsuki Tamura, Richard Koch,
 Nikolaus Neuser (tp), Matthias Müller (tb),
 Matthias Schubert, Gebhard Ullmann (ts),
 Pauina Owczarek (bars),
 Satoko Fuji (p, comp),
 Kazuhisa Uchihashi (g), Jan Roder (b),
 Michael Griener, Peter Orins (d).

SATOKO FUJI TOBIRA
Yamiyo Ni Karasu
 Libra Records

Bezetting:
 Natsuki Tamura (tp),
 Satoko Fuji (p, comp), Todd Nicholson (b),
 Takashi Itani (d, perc).

JAZZ OP DE PLAAT

De vorige cd van het Frans-Japanse kwartet Kaze heette 'Tornado'. De groep heeft blijkbaar iets met heftige natuurverschijnselen, want 'Uminari', de titel van het nieuwe album, is een Japans woord dat verwijst naar de lagefrequentiebrom die een tsunami aankondigt. En zowaar, de openingstrack, 'Tioky astimo', een compositie van de Franse trompettist Christian Pruvost, komt meteen keihard met de deur in huis vallen: tetterende trompetten en een hectisch te keer gaande piano en drums. Na verloop van tijd belandt de groep in een mars, waarna de hectiek van het begin weer terugkeert om het nummer uiteindelijk uit te luiden met vette piano-drumsgroove en een jubelende melodie van de blazers. Net als op het vorige album staan er op 'Uminari' veel lange stukken (het kortste duurt tien minuten) die in hun ontwikkeling behoorlijk van dynamiek, sfeer en intensiteit veranderen. Zo gaat de stevige stop-en-start-groove van 'Running around' over in een koraalmelodie om daarna de randen van de stilte op te zoeken met gedempte trompetgeluiden. Het is een typische compositie van pianiste Satoko Fuji, die zich hier overigens niet als bandleider laat gelden, want Kaze is nadrukkelijk een collectief kwartet.

Wel staat ze prominent aan het roer van haar nieuwe grote band, het Orchestra Berlin. In haar nieuwe woonplaats Berlijn vond ze het tijd worden om zo'n ensemble bij elkaar te halen, zoals ze dat al in Tokio, Nagoya, Kobe en New York had gedaan. Het debuutalbum van het orkest, 'Ichigo Ichie', bestaat grotendeels uit de gelijknamige suite, die ze voor het Chicago Jazz Festival van 2013 schreef. Net als voor haar New Yorkse bigband (waarvan vorig jaar het overweldigende album 'Shiki' uitkwam, zie JF 227) schrijft Fuji voor de Berlijners afwisselend materiaal dat zijn vorm krijgt van grote constructies. Daarin is ruimte voor gedragen melodieën (à la het Liberation Music Orchestra) en hectische collectieven, maar ook voor (vrije én geleide) improvisatie. Blijkbaar moet de nieuwe groep nog wel wat aan elkaar wennen, want 'Ichigo Ichie' mist de urgentie van het New Yorkse orkest. Dat zal gerust wel komen, want de individuele kwaliteiten zijn groot en er zijn in de vier delen van de suite zeker momenten waar je met gespitste oren zit te luisteren. Bovendien heeft Fuji met drummer Peter Orins en echtgenoot en trompettist Natsuki Tamura twee van de smaakmakers van Kaze in huis.

Trompettist Tamura is eveneens te horen in het nieuwe kwartet Tobira, al moet het woord 'nieuw' met een korrel zout worden genomen. Met bassist Todd Nicholson en drummer Takashi Itani vormt Fuji namelijk ook het New Trio, dat twee jaar geleden met 'Spring Storm' zijn debuut maakte (zie JF 203). De toevoeging van Tamura is niet meer dan logisch, omdat de beide partners heel veel samen doen. Overigens is Tamura niet op alle tracks van 'Yamiyo Ni Karasu' te horen, maar waar hij wel meespeelt, is hij absoluut van meerwaarde. De trompetmelodie bij de opening 'Potential energy' bijvoorbeeld, is wonderschoon. Maar ook in het daaropvolgende complexe unisono-thema van trompet en piano schittert het echtpaar. Net als in haar composities voor Kaze maakt Fuji ook voor dit kwartet graag gebruik van onverwachte wendingen en stop-en-startprocedés. Een mooi voorbeeld is het wringende 'Centrifugal force'. Een eervolle vermelding verdient het strijkwerk van de Amerikaanse bassist Todd Nicholson: 24-karaats zuiver en met gevoel voor klankavontuur.

Herman te Loo

JAZZ MIDDELHEIM 2015

Datum en plaats:

13-16 augustus 2015,
Park Den Brandt, Antwerpen.

Om publiek te trekken moeten jazzfestivals aan bepaalde voorwaarden voldoen, maar het lijkt dat België zich aan die wetmatigheid onttrekt. In het Antwerpse park Den Brandt met zijn fraaie kasteel Middelheim werd voor de 34ste keer een jazzfestival georganiseerd waar geen keuzes gemaakt hoeven te worden tussen verschillende podia, geen popartiesten zijn geprogrammeerd en gemakzuchtige muziek niet de boventoon voert. Kortom, een ouderwets jazzfestival waar moeiteloos veel publiek op afkomt, ook uit Nederland, al was het dit jaar met zestienduizend bezoekers iets rustiger. Dat lag zeker niet aan de programmering, wel aan het regenachtige weekend waarin buien de bezoekers geselden. Festivaldirecteur Bertrand Flamang laat zich gewoon leiden door zijn eigen smaak en gaat moeilijke improvisatiemuziek niet uit de weg. Dat wil niet zeggen dat er alleen hardcore liefhebbers naar Antwerpen trekken. De meesten hadden zelfs geen idee waarom 'artist in residence' Jason Moran piano speelde met een mombakkes van een olijk kijkende neger met sigaret in de mond. Dat hij daarmee Fats Waller eerde ontging velen, al was het maar omdat ze nooit gehoord hadden van deze inmiddels bijna vergeten popster van tachtig jaar geleden. Dit jaar was gekozen voor een thematische aanpak: een Belgische dag, een eerbetoon aan John Coltrane, een eerbetoon aan jazzpioniers Louis Armstrong en Fats Waller, en een dag improvisatiemuziek in trioform. Een mooi idee maar in de praktijk leidde dit tot enigszins eenvormige dagen waarin de nodige variatie gemist werd. Dat nam niet weg dat er imponerend werd gemusiceerd. Archie Shepp, geen Coltrane maar wel een tijdgenoot en soul brother, maakte met een groot orkest een nieuwe versie van zijn befaamde elpee 'Attica Blues' uit 1972. Van het grote orkest van toen is Shepp zelf zo'n beetje de enige overlevende. De inmiddels 78-jarige Shepp kampt met vele beperkingen, maar hij weet die op indrukwekkende wijze in te passen voor een nieuw idioom. De uitvoering was ook nieuw en onvergelijkbaar met toen. Shepp is niet langer een boze man zoals in de jaren

[...vervolg in de rechterkolom](#)

JAZZ OP DE PLANKEN

Het grootste jazz-zangtalent van dit moment: de 25-jarige Cécile McLorin Savant. (Foto: Tom Beetz)

zeventig, hij heeft zich erbij neergelegd en is hoogstens teleurgesteld. In zijn band was een kleine rol weggelegd voor de jonge zangeres Cécile McLorin Savant, die zich leek te presenteren als een vertegenwoordigster van een nieuwe generatie die trapelend van ongeduld in de coulissen staat om in de voetsporen van Dee Dee Bridgewater te treden. Een dag later had zij haar eigen optreden op het grote podium en toen bleek pas echt wat zij in haar mars heeft. Een onwaarschijnlijke stembeheersing van het laagste tot het hoogste register, en een volledig meesterschap over de muziek en tekst zoals we dat sinds de dagen van Sarah Vaughan niet meer hebben gehoord. Savant is door Sassy geïnspireerd en even oud als zij toen die doorbrak, maar in feite breder zoals ze liet horen in nummers van blueszangeressen uit de jaren dertig, die zij een fris eigentijds geluid gaf. In haar toegift zong zij a capella een gospel waarbij van schoonheid de tranen langs de wangen biggelden en haar stemvolume ruim genoeg bleek om de microfoon van zich af te duwen.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

JAZZ MIDDELHEIM 2015

Coltrane was wat de klok sloeg bij de Belgische saxofonist Jeroen van Herzele. In de tent waar tijdens de pauzes tussen de grote acts niet te versmaden jazz te horen was, speelde hij met hoge energie zijn interpretatie van 'A Love supreme', decennialang gemedend maar na de verbluffende cd van Branford Marsalis plotseling weer hot. Een eerlijk is eerlijk, hoe goed ook, zijn interpretatie werd nog overtroffen door het duo Chris Potter en Joe Lovano, die bijna anderhalf uur een oneindige stroom ideeën op de luisteraars afvuurden. Dat was wat Jason Moran enigszins opbrak. Drie dagen lang in verschillende samenstellingen konden we wel horen dat hij als pianist een logische keuze was als 'artist in residence', maar als groepsleider bleef hij steken in matige keuzes. Zijn 'Fats Waller Dance Party' was een rommeltje met een zangeres die niet kon zingen en een trompettist die dat ook niet kon. Met zijn eigen vrouw, de klassiek geschoolde sopraan Alicia Hall Moran, bleef jazz en opera een ongemakkelijke combinatie en alleen met avant-garde gitariste Mary Halvorson, die hem uit zijn comfort zone trok, werd spannende muziek gemaakt. Waar Moran faalde bij het eerbetoon aan Waller slaagde Malcolm Rebennack, beter bekend als Dr. John, glansrijk met zijn eerbetoon aan Louis Armstrong. Het was hem in een droom geopenbaard, zei hij. Louis vertelde hem 'do my stuff in your way' en hij was oprecht toen hij daaraan toevoegde dat dit het beste idee was dat hij ooit had gehad. Dr. John is oud en krakkemikkig, maar zijn gebarsten stem paste perfect bij zijn interpretatie van klassiek materiaal, die niets te maken heeft met de uitvoeringen van Satchmo en toch volledig recht deed aan diens muziek.

Middelheim werd op de mooiste mogelijke manier afgesloten met het Bill Frisell trio. Daar waar eerder die avond Frisell een wat verloren indruk maakte bij de jazz-opera van Moran, liet hij zich in zijn eigen groep kennen als een van de beste gitaristen van het moment, en liet hij jazz en rock met elkaar vervloeien tot een bruisende en swingende mix waarvan je zou wensen dat er nooit een eind aan zou komen. Dat einde kwam toch na ruim anderhalf uur zodat we met een tevreden gevoel kunnen uitkijken naar de nu al aangekondigde bijzondere 35-ste editie. **Tom Beetz**

Opgedragen aan de in de Attica gevangenis vermoorde George Jackson maakte Archie Shepp een sterke indruk met zijn 'Attica Blues' revisited. (Foto: Tom Beetz)

Vermomd als Fats Waller vermaakte Jason Moran het publiek met een overigens rommelig optreden. (Foto: Tom Beetz)

Dr. John bouwde een New Orleans feestje met nummers van Louis Armstrong. (Foto: Tom Beetz)

Meer foto's van Jazz Middelheim vindt u op pagina 21.

ZOMERJAZZFJETSTOUR

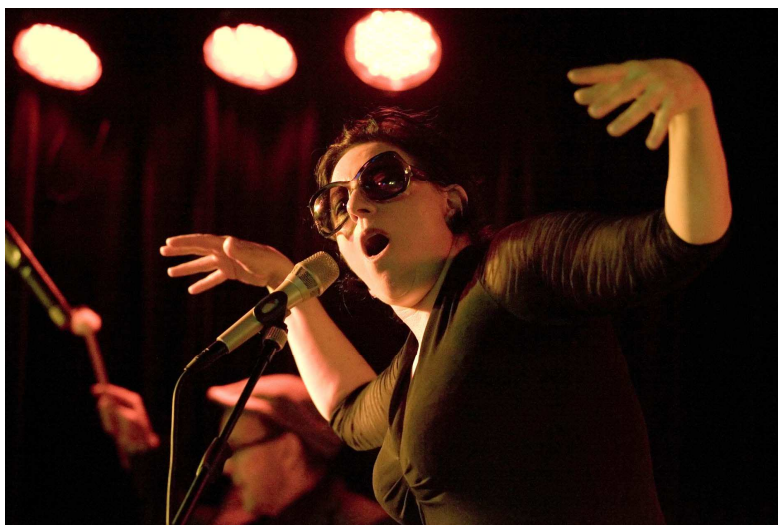
Datum en plaats:

28, 29 augustus 2015,
Platformtheater en Reitdiepdal, Groningen.

Jarenlang was er niets dan lof over de programmering van de ZomerJazzFiets-Tour en werd er alleen een beetje gemopperd over regen en wind. Eindelijk heeft programmeur Marcel Roelofs ook dit laatste kritiekpuntje ter harte genomen en voor een stralende dag gezorgd, vrijwel zonder wind. Hij heeft er wel de hele week met gekruiste vingers voor moeten slapen, vertelde hij na afloop. De unieke combinatie van fietsen van kerk naar boerenschuur en uitrusten bij een vaak aparte combinatie van muzikanten geeft een gelukkig gevoel dat zowel het fietsen als de muziek aangenamer maakt. Om van het ene naar het andere optreden te gaan moet er wel een half uurtje worden uitgetrokken, soms zelfs meer zodat het de moeite waard is om een dag eerder tijdens de proloog in alle rust al een paar van de beste acts in het theater te beluisteren. Dit jaar werd de eer gegund aan violist **Oene van Geel**, die met klarinettist Steven Kemperman en de speciale Franse tubaspecialist Michel Godard het spits mocht afbijten. Godard, die op de traditionele tuba en de bijzondere serpent speelt, kon daarop grommen als een valse hond, waarbij Van Geel de touwtjes strak in handen hield, of het nu om vrije impro of intieme gevoelige muziek ging. Daarna werd door stemkunstenaar **Erika Stucky** een komische noot geplaatst. Zij was hier vaker, maar haar optreden was nu minder teatraal en meer gericht op zingen, en ze zong zelfs een behoorlijk serieus gebrachte versie van Marvin Gaye's 'I heard it through the grapevine'. Alles bij elkaar was het geheel een geslaagde parodie op het verschijnsel 'jazz-zangeres'. Een dag later vertrok de fietstour vanuit de feesttent in start- en eindpunt Garnwerd met een als altijd prachtig optreden van **Michael Moore**, dit keer met een octet. Later die dag in de kerk van Ezinge konden we hem opnieuw horen in een veel intiemere duo setting met pianist Achim Kaufmann. Voor Moore maakt het niet veel uit. In willekeurig elke bezetting speelt hij even mooi (bas)klarinet en altsaxofoon.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

JAZZ OP DE PLANKEN

Erika Stucky plaatste een komische noot. (Foto: Tom Beetz)

Matthew Shipp speelde opvallend. (Foto: Tom Beetz)

ZOMERJAZZFJETSTOUR

Mooi spelen kan niet echt worden gezegd van **Matthew Shipp**, maar opvallend was het wel. Deze niet erg bekende Amerikaanse pianist is sterk beïnvloed door Cecil Taylor, maar ook Ellington schemerde door zijn muziek, die bestaat uit over elkaar heen schuivende schot- sen van noten. Waar Shipp wel terug- grijpt op de traditie maar daar vrije mu- ziek van maakt, is pianist **Rein de Graaff** vastgegroeid in de bebop. Hij zou optreden met Lee Konitz maar toen die het op het laatste moment liet afweten kwam hij met de Britse tenorsaxlegende Alan Skidmore. De Graaff, beter bekend als Professor Bebop, waarschuwde de luisteraars van tevoren dat hij jazz zou spelen, inderdaad een vorm zoals ner- gens tijdens de ZJFT valt te beluisteren. Iedereen in de schuur van boer Hans zat op hooibalen zodat De Graaff zich met zijn muziek zo'n zeventig jaar geleden terug moet hebben gewaand in de New Yorkse jazzclub Kelly's Stables, waar de bezoekers ook op hooibalen luisterden. Omdat de kerkjes ver uit elkaar kunnen liggen moet een keus worden gemaakt tussen optredens die je eigenlijk alle wilt horen. Met pijn in het hart moesten we Paul van Kemenade Kuhn Fu, Joris Roe- lofs en andere groepen waarvan het rondzong dat het erg goed was geweest, links laten liggen om cellist **Tristan Honziger** en later het Lama trio niet te missen. Honziger, in zijn jonge jaren de ADHD'er van de jazz, is tegenwoordig getransformeerd tot iemand die rustige en vooral prachtige muziek maakt. Hij speelde met de Japanse groep House of Wasps gevoelige muziek die op het grensvlak van hedendaagse gecomponeerde muziek en improvisatie lag, en nog slechts een vleugje theater verwees naar zijn turbulente verleden. Een hoogtepunt was zonder meer het **Lama Trio** met gast-klarinetist Joachim Badenhorst, een van de belangrijkste Europese muzikanten van dit moment. Dit groepje van bassist Santos Silva speelt knisperende muziek, uitgekende thema's met dynamisch en agressief drumwerk van Greg Smith en spetterende solo's van trompettiste Susana Santos Silva. De mooiste solo van de dag door Badenhorst onderstreepte het al- gemene gevoel dat dit het hoogtepunt was van de 29-ste aflevering van de ZomerJazzFietsTour.

Tom Beetz

Pianist Rein de Graaff trad op met saxofonist Alan Skidmore. (Foto: Tom Beetz)

Cellist Tristan Honzinger maakte rustige en prachtige muziek. (Foto: Tom Beetz)

Saxofonist Michael Moore en pianist Achim Kaufmann. (Foto: Tom Beetz)

Meer foto's van de ZomerJazzFietsTour vindt u op:
<http://tom.beetz.nl/Jazzfoto/ZJFT2015.html>

Roos Plaatsman is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan daar. (<http://roseellismusic.com>)

NEW YORK CALLING

SUMMER IN THE CITY

New York is lekker opgewarmd nu ik weer terug ben. Het suizen van de airconditioners ben ik als prettig gaan ervaren omdat het geluiden van toeters, sirenes en luide muziek wat dempt. Sinds twee jaar slaap ik, ook met koud weer, met de ventilator aan, want dan word ik aanzienlijk minder vaak wakker. Het blijft een heftige overstap van het dorpje Thesinge naar New York City. Ook het feit dat ik in Thesinge naar een andere kamer kon lopen en daar dan thee kon drinken en dan mijn lege kopje thee in een andere kamer op het aanrecht kon zetten en dan een nieuw kopje thee kon inschenken en dat dan in weer een andere kamer kon opdrieken, voelt op dit moment als een essentiële levensbehoefte. Om aan die levensbehoefte toch enigszins te kunnen voldoen koop ik de komende tijd maar even koffie bij een café wat verderop.

Ik heb inmiddels veel respect gekregen voor de gezinnen in mijn buurt die in een maar iets groter appartement wonen dan ik en die het daar de hele zomer met z'n allen uithouden. De kinderen hier zijn vanaf half juni vrij en beginnen na Labor Day-weekend in de tweede week van september weer met school. De stad New York doet zijn uiterste best om deze mensen tijdens de zomer te vermaken. Overal worden activiteiten georganiseerd, er worden gratis gezonde lunches uitgedeeld aan kinderen en de openbare zwembaden zijn gratis toegankelijk voor iedereen. Toch blijft het lastig voor gezinnen met een laag inkomen om opvang te zoeken of vrij te nemen om op vakantie te gaan. Veel kinderen zitten dan ook het grootste deel van de zomer thuis in een klein appartement.

Voor de rijkere mensen die aan de andere kant van de Queens Borough Bridge wonen, is de zomervakantie een heel ander verhaal. De studenten die ik in Manhattan lesgeef, wonen ten eerste al in een huis dat minstens twee keer zo groot is als dat van mijn studenten hier in Astoria, ze hebben een tuin, een balkon, een zwembad, of een buitenhuis ergens Upstate New York. Ten tweede worden de kinderen vaak wekenlang naar een zomerkamp gestuurd. Een jong meisje dat ik pianoles geef ging naar wiskundekamp, hockeykamp en 'girls camp'. Natuurlijk is het behoorlijk prijzig om je kind naar al die kampen te sturen en het verschil in kwaliteit is groot tussen de duurdere en goedkopere kampen. Dit is een van de redenen waarom er steeds meer kritiek komt op het '180-dagen naar school gaan'-systeem, het zou het gat tussen rijk en arm nog groter maken. Kinderen uit gezinnen met een laag inkomen hebben al een kleine achterstand voordat ze aan school beginnen en elke vakantie wordt die achterstand groter...

Omdat ik thuis kom bij zowel studenten in Astoria als Manhattan krijg ik een beetje van beide werelden mee. Het is erg bijzonder dat er zulke grote verschillen in levensstandaard bestaan binnen een straal van vijf kilometer. Voor de rijke studenten is piano de zoveelste activiteit in het lijstje van wat ze nog moeten doen, terwijl armere studenten pianoles nemen als troost omdat ze dit jaar niet op vakantie kunnen. En het gekke is dat ik niet kan zeggen wie er gelukkiger is.

Mike del Ferro in Kazachstan.

Jazzpianist **Mike Del Ferro** reist over de gehele wereld. Hij is momenteel bezig met een reeks van tien cd's getiteld 'Songs Inspired By Wandering The Globe'. In deze rubriek vertelt hij verhalen van onderweg. (<http://www.mikedelferro.com>)

ZWERVEN OVER DE GLOBE

PUBLICITEIT IN KAZACHSTAN

Ik speelde voor het eerst in Kazachstan in 2001, in de toenmalige hoofdstad Almaty. Dankzij een live-tv-uitzending heb ik enige naamsbekendheid daar en word ik met enige regelmaat uitgenodigd om er op te treden.

Als je aan honderd mensen iets vraagt over Kazachstan zeggen er 99 'Borat' en daar zijn ze in Kazachstan bepaald niet blij mee. En terecht, want dit land is verre van de achterlijke cultuur die komiek Sacha Baron Cohen in de film 'Borat' afschildert. Kazachstan is zeer ontwikkeld, schatrijk door de enorme olievoorraden en heeft een indrukwekkende cultuur. Het is ook een onvoorstelbaar mooi land, met oneindige steppes, uitlopers van de Himalaya en zelfs een Canyon. Het is even groot als West Europa met een grens met Rusland van 6.800 kilometer en met China van 1.800 kilometer.

Er zijn ook veel jazzliefhebbers. Dit komt voornamelijk door Tahir Zapiro, een saxofonist die naast het jaarlijkse internationale jazzfestival ook een jazzschool heeft opgericht in Almaty. Een school waar uitstekende jazzmusici uit zijn voortgekomen. Ook de traditionele muziek in Kazachstan is onderbelicht, dit geldt overigens voor heel Centraal Azië. Er zijn vele traditionele instrumenten, bijvoorbeeld de Kobus, een soort verticale viool met snaren gemaakt van paardenhaar, en de dombra, een tweesnorig snaarinstrument waar zeer virtuoos op wordt gespeeld. Wat mij altijd fascineert in Latijns-Amerika, Afrika en Rusland, (Kazachstan viel onder de voormalige Sovjet Unie) is hoe alles op het laatste moment wordt georganiseerd en vooral ook dat dingen vrijwel altijd op hun pootjes terechtkomen. Kazachstan is hier een uitstekend voorbeeld van.

Ik was uitgenodigd om in Almaty een soloconcert in een enorme concertzaal te geven en ging er enkele dagen eerder naartoe om aan het tijdsverschil te wennen en masterclasses te verzorgen. Op een gegeven moment kwam ik in het kantoor van de concertzaal, drie dagen voor het concert. Op het bureau lag een enorme stapel posters waarin het concert werd aangekondigd. Dit baarde me zorgen omdat ik nog geen enkele poster in de stad had zien hangen. Nadat ik beleefd vroeg of de posters nog verspreid zouden worden was het letterlijke antwoord: "Don't worry, be happy." Twee dagen voor het concert, nog geen poster te zien, zelfde vraag, zelfde antwoord. Eén dag voor het concert hetzelfde verhaal en ik begon ook lichtelijk geïrriteerd te raken omdat ik dacht dat ik deze enorme reis had gemaakt om voor een lege zaal op te treden.

De ochtend van het concert ging ik koffie drinken in mijn favoriete tentje in het centrum van de stad, en ja hoor, overal hingen de posters. Ik had inmiddels de illusie laten varen dat er veel mensen zouden komen en des te groter was mijn verbazing dat de zaal die avond stampvol zat.

Na het concert zei de pr-dame van het theater tegen mij "zie je nou wel? Zo gaat het hier. Als je de posters een dag eerder ophangt komt er niemand, in dit land gaat alles op het allerlaatste moment."

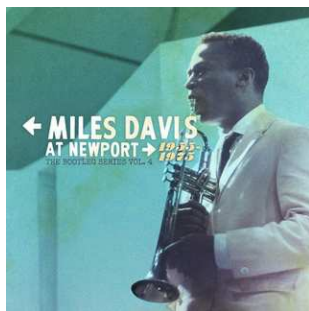
Weer wat geleerd.

Bekijk Mike del Ferro en Deborah Brown met traditionele musici in Kazachstan:

<https://www.youtube.com/watch?v=m56Bz0oneTA>

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 9 september 2015

- 1 Miles Davis**
Bootleg Series Vol.4 (Sony Music)
- 2 Bugge Wesseltoft**
And Friends (Jazzland)
- 3 Powerhouse**
In An Ambient Way (Chesky)
- 4 Bad Plus**
Plus Joshua Redman (Nonesuch)
- 5 Sonny Rollins**
Complete Village Gate (Solar)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

- 1 Ivo Neame**
[Strata \(Whirlwind\)](#)
Acht prachtige originals van pianist Ivo Neame, lid van Phronesis. Zie pagina 9 voor uitgebreide recensie.

- 2 Alex Mercado**
[Symbiosis \(Eigen beheer\)](#)
Mercado is een Mexicaanse pianist in de Corea/Camilo-hoek met bassist Scott Colley en drummer Antonio Sanchez. Mooie eigen productie en composities. Een exclusieve Jazz Center-release.

- 3 Adam Niewood**
[Homage \(Vectordisc Records\)](#)
Zoon van saxofonist Gerry Niewood, die met John Scofield (g), John Patitucci (b) en Jack DeJohnette (d) vergeten stukken van zijn vader opnam (al in 2010). Dynamische Post-bop van wereldklasse.

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 10 september 2015

Myra Melford (Foto: Bryan Murray)

[Jon Newey, Jazzwise \(U.K.\):](#)

Michael Janisch
Paradigm Shift
(Whirlwind)

[Anna Filipieva, Jazz.Ru \(Russia\):](#)

Igor Volodin Group
In The Land Of Serene Dreams
(Bomba-Piter)

[Jan Granlie, Salt Peanuts \(Scandinavia\):](#)

Myra Melford
Snowy Egret (Enja Yellowbird)

[Christine Stephan, Jazzthetik \(Germany\):](#)

Fredrik Köster/Die Verwandlung
Tension / Release (Traumton Records)

[Henning Bolte, Jazzism:](#)

Liberty Ship
The Wide Open Suite & Noises At Sea
(Eclipse Music)

[Magnus Nygren, Orkester Journalen \(Sweden\):](#)

Eje Thelin Quintet
Jazz Jamboree 1962 (Be! Jazz)

[Cim Meyer, Jazz Special \(Denmark\):](#)
Vincent Pongrácz Synesthetic Octet
Rastlos (JWR)

[Lars Mossefinn, Dag & Tid \(Norway\):](#)

Møster!
When You Cut Into The Present
(Hubro)

[Luca Vitali, Giornale della Musica \(Italy\):](#)

Christian and Fredrik Wallumrød
Brutter (Hubro)

[Axel Stinshoff, Jazz thing \(Germany\):](#)

Eberhard Weber
Hommage à Eberhard Weber (ECM)

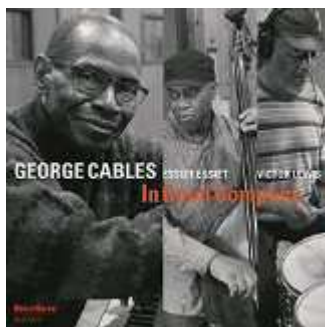
[Paweł Brodowski, Jazz Forum \(Poland\):](#)

Liro Rantala
My Working Class Hero (ACT)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door het Europe Jazz Network, een samenwerkingsverband van jazzfestivals, -clubs en -promoters.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 7 september 2015

1 George Cables

In Good Company (HighNote)

2 Cécile McLorin Salvant

For One To Love (Mack Avenue)

3 Heads Of State

Search For Peace (Smoke Sessions)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Arne Van Coillie, Mike del Ferro, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Jan

Nieuwenhuis, Roos Plaatsman en Jorre Reynnders. **Fotografie:** Tom Beetz, Jos Krabbe, Joke Schot, Jean Schoubs, Willem Schwertmann. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis.

Abonnementen: Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat.

Adverteren: Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl).

Vrijwaring: Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

FESTIVALS OKTOBER

Hermine Deurloo speelt op het Swing Festival Breda. De foto is genomen in de Kleine Komedie, A'dam. (Foto: Joke Schot)

FESTIVAL JAZZ INTERNATIONAL

Lantaren Venster, Rotterdam

30 oktober tot en met 1 november 2015

(<http://bit.ly/1IOp7Z9>)

Met onder anderen: Kurt Elling, Mark Turner (met trompettist Avishai Cohen), Francien van Tuinen, BRUUT, The Pack Project ft. Jasper van Damme, Kapok, Teus Nobel.

SWING FESTIVAL BREDA

Binnenstad, Breda

25 oktober 2015

(<http://www.swingfestivalbreda.nl/>)

Met onder anderen: Donald Simoen Quintet, Rik Cornelissen Trio, Hermine Deurloo & Sebastiaan van Bavel, Henk Kraaijeveld Kwartet en Harry Kanters Trio.

JAZZ FEST AMSTERDAM

Amsterdam

31 oktober 2015

(<http://www.jazzfestamsterdam.nl/>)

Met onder anderen: locatie en artiesten nog niet bekend bij het sluiten van Jazzflits 243.

HELLO JAZZ FESTIVAL

Diverse locaties en data, Vlaanderen

(<http://www.hellojazz.be/program.php>)

Met onder anderen: Polar Bear, Yaron Herman, Ivan Paduart, Ambrose Akinmusire, Dave Douglas, Oliver Lake, Anouar Brahem, Chick Corea, John Scofield.

OVERLEDEN

Hugo Rasmussen, 30 augustus 2015 (74)

Deense bassist, die vaak te vinden was in de buurt van tenorist Jesper Thilo en gitarist Pierre Dørge in diens Jungle Orchestra. Begeleidde daarnaast tal van Amerikanen op doorreis en hen die in Denemarken waren neergestreken. (jjm)

Max Greger, 15 augustus 2015 (89)

Duitse tenorsaxofonist, vanaf 1948 bekend door tal van radio-optredens met een eigen sextet en bigband: serie 'Mitternacht in München'. Hij ging al vroeg op de populaire toer door zijn instrument te laten scheuren, toen dat in Europa nog ongebruikelijk was. (jjm)

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

JOHN ENGELS QUINTET

Live

Nederlands Jazz Archief

Recentelijk heb ik beslag gelegd op de eerste honderd nummers van het maandblad Jazz Nu. Het maartnummer van de vierde jaargang (1982) bleek geheel gewijd te zijn aan trombonisten en bevatte een interview met Jimmy Knepper. Daarom pakte ik de cd 'Live' van het John Engels Quintet met deze trombonist even uit de kast. Die werd in 1993 opgenomen en in 1999 uitgebracht. Van lezen kwam toen weinig meer.

Al van het openingsnummer kreeg ik kippenvel. 'See you later' van Lew Tabackin. Het stuk begint met een quote uit de aankondiging van de groep door Michiel de Ruyter. Dan volgen het thema en een solo van Cees Slinger. Die wordt overgenomen door Jimmy Knepper, die uitgebreid van leer trok. Hij blijft in zijn solo voortdurend rond het thema cirke-len. Motiefjes oppakkend, uitwerkend. Vervolgens gaat hij een nieuwe maat keuren, proeven, kauwen en aanpassen. Evenwichtig, stabiel en zonder een geluidsc climax te creëren. Lew Tabackin wil zo'n climax nog wel een beetje suggereren in zijn solo. Dan worden er om en om 4x4-tjes gespeeld tussen Engels en de beide blazers.

De afsluiting van de cd/het concert bestaat uit een gecombineerd 'Ask me now' (solofeature voor Lew Tabackin) en 'In walked Bud' (idem Jimmy Knepper). Beiden uit de pen van mister Monk. Een opgewekt einde van de cd, waarop voortdurend het plezier van het samenspelen spat. Maar hoe kan het ook anders met een drummer die altijd zo veel en zo lang mogelijk wil spelen. Dat is zijn lust en zijn leven. Rest mij nog te melden dat James Long bas speelt op deze live-cd.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

OVERLEDEN (VERVOLG)

Harold Ousley, 13 augustus 2015 (86)

Amerikaanse tenorsaxofonist, die zijn van blues doordrenkte spel dienstbaar maakte aan circusorkesten, de band van trompettist King Kolax, orgelcombo's en aan begeleidingen van zangeressen als Dinah Washington. Begaf zich naderhand op het gebied van het onderwijs en muziektherapie. (jjm)

VARIA

Jazz met Mike & Mike

De pianisten Mike Boddé en Mike del Ferro geven 9 oktober een gezamenlijk concert in de Amstelkerk in Amsterdam.

"We wilden al heel lang iets doen met elkaar en nu krijgen we eindelijk de mogelijkheid", blikt Mike Boddé vooruit. "Het wordt een swingende avond met vanzelfsprekend ook een vleugje cabaret. Natuurlijk spelen we jazzstandards maar het wordt vooral veel improviseren. Het publiek roept en wij spelen."

(www.pianoduofestival.nl)

Inschrijving concours The Records geopend

Alumni van Nederlandse conservatoria kunnen zich tot 1 oktober aanmelden voor The Records. Tijdens dit concours maken drie jonge jazzbands kans op een volledig gefinancierde cd-productie (10.000 euro). De geselecteerde bands spelen op 7 november in de Amsterdam Blue Note zaal in het Conservatorium van Amsterdam. Inschrijving is mogelijk via de website van het Conservatorium van Amsterdam: <http://bit.ly/1Oca0ji>. The Records is een initiatief van de Keep an Eye Foundation in samenwerking met het Conservatorium van Amsterdam.

GELEZEN OP BOSTONGLOBE.COM

Januari 2015

Why does it take more discipline to play simply?

Branford Marsalis: "Have you heard any jazz records? Then you know the answer. Everybody wants to play fast. Then you're in a situation where you're playing a gig and you're playing for your colleagues. . . . You play really fast and two guys in the back go: "Woo!" For a regular person, it's just a load of notes. It's a pile of [expletive], actually. They're not impressed. It's like an actor saying he's going to become the greatest actor in the world by learning every word in the dictionary. People want to cry. They don't want to be wowed with technical brilliance. They don't want to have to study a syllabus to figure out what is going on with the music. What you have are a bunch of musicians who have convinced themselves that the essential part of jazz is improvisation, which allows them then to dismiss the first 40 years of it and focus on the part that makes them feel comfortable. But in the end, the thing that audiences really like about jazz is what happened in the first 40 years."

But as a young musician you had to go through a period of figuring that out too, right?

Branford Marsalis: "When I was coming up I didn't feel the desire to cloak myself in the mantra of newness and dismiss learning as neoclassicism. When Dizzy Gillespie told me he didn't hear any blues in my playing, I had to be honest because I didn't hear any, either. A lot of my students, you tell them that, but they don't want to learn that. Which is why it's so easy for some people to dismiss Louis Armstrong as irrelevant to modern trumpet playing."

Een ijzersterke ode aan John Coltrane werd op Jazz Middelheim gebracht door de saxofonisten Chris Potter (l) en Joe Lovano (r). Cecil McBee en Johnathan Blake begeleiden op bas en drums. (Foto: Tom Beetz)

Tony Sherr (b), Kenny Wolleson (d) en Bill Frisell (g) zorgden voor een perfect huwelijk tussen rock en jazz. (Foto: Tom Beetz)

Meer foto's van Middelheim op: <http://tom.beetz.nl/Jazzfoto/Jazz%20Middelheim%202015.html>

'Dulfers Choice' met op de voorgrond de Hans Dulfer en dochter Candy. (Foto: Joke Schot)

Om saxofonist Hans Dulfer kon je niet heen tijdens het Amsterdam Jazz Festival. Dat vond op **6 september** plaats in de Amsterdam Arena. Hans Dulfer was er eregast en mocht onder de noemer 'Dulfers Choice' een aantal muzikanten uitnodigen. Dat waren natuurlijk dochter Candy en verder onder anderen New Cool Collective, saxofonist Manu Dibango en de Deeldeliers. Trijntje Oosterhuis trad op met het Ruud Jacobs trio.

Ook trombonist Joseph Bowie was uitgenodigd door Hans Dulfer. Hier treedt hij op met Licks & Brains. (Foto: Joke Schot)

Op zeven locaties voltrok zich **30 augustus** in Luik de zesde editie van Jazz04 Au fil de l'eau. Op het programma stonden onder anderen saxofonist Manuel Hermia, zangeres Tutu Puoane en het Nicolas Thys Trio, drummer Jeff Herr en bassist Sal la Rocca. Jean Schoubs was erbij en maakte bovenstaande foto van bassist Laurent Payfert. Hij speelde met de Jeff Herr Corporation in het Centre Culturel de Liège, Les Chiroux.

Zangeres Tutu Puoane trad in het Théâtre de Liège op met het Nicolas Thys Trio. (Foto: Jean Schoubs)

WERKING LINKS IN JAZZFLITS

In Jazzflits zijn links opgenomen naar bijvoorbeeld filmpjes op You Tube, geluidsfragmenten of websites van muzikanten. Werken deze links niet, dan is het zaak om het pdf-bestand van Jazzflits eerst op uw pc of laptop te downloaden. Het is mogelijk dat de links niet werken op een tablet of smartphone. Dan is het kopiëren en plakken van de link in uw browser de oplossing.

Accordeonist/vocalist Tchavo Berger trad op met zijn formatie Gypsy Sing. (Foto: Jean Schoubs)

Vlak over de Limburgse grens, in het Waalse Eben-Emael, vond van **21 tot en met 23 augustus** het jaarlijkse festival Jazz au Broukay voor de negentiende keer plaats. De tweede dag stond volledig in het teken van de 'jazz manouche'.

Fred Guédon droeg als ritmegitarist een steentje bij aan het Belgian Gypsy Swing Quartet van de gebroeders Alexandre (viool) en Mario (gitaar) Cavaliere. (Foto: Jean Schoubs)